

Video installatie 'The story behind an image' 2024

De videoinstallatie 'The story behind an image' ontstaat in het Herdenkingsjaar Slavernijverleden 2023/2024. Ik reflecteer in dit werk op 'blackness' en hoe dit mij beïnvloedt.

Het uitgangspunt en voorganger hiervan is mijn videowerk 'Hiding behind an image' uit 2021. In dit werk vouwde ik een papieren zelf stap voor stap op, om letterlijk en figuurlijk te verdwijnen of te 'schuilen' achter een zelfportret, een image van mijzelf.

Dat is nu andersom. Voor deze videoinstallatie heb ik 3 levensgrote papieren figuren gemaakt. De figuren beelden het verleden, het heden en de toekomst uit. Elk met een geschilderd portret van waaruit de papieren figuren nu uitvouwen en tevoorschijn komen: om zo een geschiedenis te vertellen over blackness, het image van een donkere huid.

Het image van een donkere huid bestaat uit meerdere verhalen die door elkaar lopen. Ten eerste zie je het negatieve image van het hebben van een donkere huidskleur in veel culturen. Al was het maar dat een lichtere huidskleur vaak betekende dat je rijk was, omdat je niet op het land hoefde te werken. Grappig genoeg zijn we steeds meer binnen gaan werken. Met nu een kleurtje hebben, laat je juist zien dat je rijk genoeg bent om een paar keer per jaar op vakantie te kunnen.

In de trans-Atlantische slavenhandel gaf de donkere huid een ander, erger perspectief: men beseftte dat je rijk kon worden door een donkere huid een negatief imago te geven. Mensen uit Afrika werden neergezet als minderwaardig, als producten om te verhandelen en werden als bezit gezien: slaaf en bediende. Zo kwamen ze voor in de inventarislijsten van plantages. Zo werden ze afgebeeld in prenten en schilderijen. De eerste papieren figuur in de video is geïnspireerd op oude afbeeldingen van een vrouwelijke slaaf.

Verandert het negatieve image met de afschaffing van slavernij? Nee! In de video ontvouwt de slavenfiguur vanachter een portret van Claudette Colvin. Zij werd als 15-jarige gearresteerd omdat ze in een bus in Montgomery weigerde plaats te maken voor een blanke. Zij deed dit negen maanden voor Rosa Parks en is een pionier van de Afro-Amerikaanse burgerrechtenbeweging die nu nog vecht tegen het negatieve image van de zwarte als tweederangsburger.

Het tweede verhaal is die van het positieve image op en in de hedendaagse cultuur. Blackness is hot! Slaven kwamen uit verschillende delen van Afrika en werden verscheept naar Amerika. De verschillen onderling waren erg groot en er was denk ik behoefte aan een nieuwe identiteit. In de muziek, mode, kunst, etc is dat heel goed zichtbaar door de jaren heen. Niet alleen heeft de economie de Black cultuur omarmd en is rijk geworden aan deze nieuwe identiteit. Maar ook de strijd voor gelijke rechten voor blank en zwart heeft denk ik een eigen identiteit gekregen. Het is nu heel hip in het Westen om jezelf of als bedrijf je daarmee te vereenzelvigen. Laten zien dat je correct bent.

De tweede papieren figuur draagt een combi van een colbert jasje en een hoodie met Afrikaanse stofdesigns in krijtstrepen en Louise Vuitton designs. In de video vouwt dit figuur vanuit een portret van een fashion model.

Het derde is de image to be. Hoe gaat het verhaal verder? Nu, 150 jaar later, zijn we nu verlost van dat negatieve image van een donkere huid? Wat zal het image van een donkere huid later zijn? Wellicht brengt de technologie ons zo ver dat een donkere huid straks iets is wat je uit en aan kan zetten? Of wordt het hebben van een donkere huid iets wat je afkomst laat zien en waar je trots op bent, een verheden?

Het laatste papieren figuur draagt slippers en een jurk van geweven stof in een design van het Afrikaanse symbool voor handboeien, Adinkra symbool voor slavernij. In de video vouwt dit figuur uit vanachter een portret van een donkere vrouw met Afro kapsel, een Angela Davis in de toekomst.